

השבת של רבי נחמץ מברסלב

כדי לזכות לכל הישועות, טוב להגיד ולשיר
נַחַץ נַחַץ נַחַץ מֵאֹמֶן

לזכרון נצח מורינו
ר' ישראל דב אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

אכילה שלו [גריץ] מרק גריסים וכו', והסיק את התנור, והניחו לישן על הפיעקליק [סמוך לתנור] וכו'. וכל כך היה ערב ומתוק להמלך, שמעולם לא טעם טעם ערב כזה, כי היה עייף וייגע וכו'.

⊙ והשרי מלוכה חיפשו את המלך עד שבאו לשם, וראו שהוא יושן. ורצו שיחזור המלך לביתו עמם. ואמר להם: **כיוון שאתם לא הצלתם אותי וכל אחד נתפזר להציל את עצמו, וזה הציל אותי, ופה טעמתי טעם מתוק כזה, על כן הוא יביא אותי בעגלה שלו ובאלו המלבושים, והוא ישב אותי על כסא המלוכה.**

⊙ וסיים על זה רבינו ז"ל, כאשר מובא שבעקבות משיחא יהיה מבול - לא של מים, רק של מחשבות זרות. ויכסו כל ההרים הגבוהים, ואפילו בארץ ישראל שלא היה מבול, רק מחמת שהלך בכוח נתזו שם המים, - היינו שיתזו גם בתוך הלבבות הכשרים. ועם חכמות לא יוכלו לתן עצה, וכל שרי המלוכה נתפזרו וכל המלוכה לא יתחזק על עמדו - ולא יחזיקו מעמד. רק פשוטי ישראל שאומרים תהלים בפשיטות וכו'. על כן שכשיבוא משיח הם יתנו הכתר מלוכה בראשו.

(כוכבי אור - סיפורים נפלאים, ד')

צדיק

⊙ מי שרוצה לחוס על חייו להציל נפשו ממיתה עולמית ולהנצל מסטרא דמותא שהוא בחינת כפירות, ולזכות לאמונה שלמה שהיא עיקר החיים, צריך לנסוע ולבוא אל הצדיקים והנילווים אליהם, שזה סוד ארבעים ושמונה ערי מקלט שיישבו בהם הכהנים והלוויים; שהיה צריך הרוצח לנוס ולברוח לשם. וארבעים ושמונה ערים אלו הם כנגד ארבעים ושמונה תיבות שבפרשת שמע ישראל שהוא יסוד האמונה הקדושה. (אוצר היראה - צדיק - פ"א)

חיי מוהר"ן

⊙ אמר לרבי יודל ורבי שמואל אייזיק זכרוננו לברכה כשהיו נוסעים אליו מדאשוב למעדוועדיוקע ופעם אחת היו רוצים לצאת לסביבות מעדוועדיוקע כדי להיות סמוכים אליו תמיד, וכן עשו.

⊙ אז אמר שהוא מתגעגע מאד אחר הדרכים שלהם שהיו נוסעים בהם אליו. ואמר שבכל פסיעה ופסיעה שלהם כשנסעו אליו נברא מלאך מכל פסיעה ופסיעה. ואמרו לו הלא גם כמה יגיעות יש לנו וכמה פסיעות אנו הולכין קודם ששוכרין העגלה לנסוע. השיב בודאי גם זה בכלל כי גם מאלו הפסיעות נברא מלאך מכל פסיעה ופסיעה.

⊙ ובערב ראש-השנה האחרון באומין דבר מזה ואמר בזו הלשון: **אחלי שאזכה לראות אור בהירות הדרך שאתם נוסעים עליו אלי** [איך ווינטש מיר אז איך זאל זוכה זיין צו זעהן דאס לעכטיקייט פון דיא וועגיין וואס איר פארט אויף זייא צו מיר].

(גדולת נוראות השגתו, רצ"א)

⊙ אשר ילכו לפנינו ...

יודע צדיק נפש בהמתו, ורחמי רשעים אכזרי.

רוב קלקולי הדורות הוא על-ידי הרחמנות דסטרא אחרא. שהסטרא אחרא מתלבשת באיזה אנשים רעים, והם מתאספים ומשתדלים בתקנת ההמון, ועושין עצמן כמרחמים עליהם ומשתדלים בטובתם. ובאמת כל טובתם של רשעים רעה הוא אצל הצדיקים, כי רחמי רשעים אכזרי. ומזה היה כל חטא העגל כמבואר בפנים [...] כי תיכף אחר מתן תורה קודם שירד משה מן ההר נתקבצו על אהרן לעשות להם את העגל שאמרו גם כן שהוא מצד הרחמנות שלהם כמובן בפרשה שם שאמרו **קום עשה לנו אלהים כי זה משה האיש לא ידענו מה היה לו, שדבריהם אלו בוטים כמדקיקות חרב. שמתקבצים בקיבוץ גדול לפקח על תקנת ההמון ומרחמים עליהם ומבקשים להם מי שילך לפנייהם להדריכם בדרך שהם רוצים כמו שכתוב שם אשר ילכו לפנינו. וכן הוא בכל דור ודור, בפרט בדור הזה...**

⊙ בפרט הקלקלות המצויים עכשיו בדורותינו אלה בעוונותינו הרבים על-ידי רשעי ישראל החותרים להכניס זרה בבית ה' לפרש התורה על-פי חכמות חיצוניות שלהם.

⊙ ורוצים לפתות ולהסית ולהכריח את ישראל שילכו, חס ושלום, בדרכיהם המרים והזרים כנראה בחוש, אשר רוב הנמשכים אחריהם הם פורקי עול לגמרי.

⊙ ואף על פי כן מחציפין פניהם ומלבישין כל רשעתם ברחמנות; כאלו יש להם רחמנות על נערי בני ישראל ורוצים להדריכם בדרך ישרה, על פי פרושי התורה שלהם, לשאול ואבדון וכו' רחמנא לצלן, ואומרים שכל כוונתם לטובת ישראל, שיש להם רחמנות עליהם וכו'.

⊙ וכל זה נמשך ממה שהסטרא אחרא יונקת מן הרחמנות. ועל-ידי זה מתגבר תאוות ניאוף ונתקלקל התפלה חס ושלום שאין יכולין להתפלל בבחינת רחמים ותחנונים.

⊙ ועיקר התיקון לכל זה הוא על-ידי צדיקי אמת, כמבואר בפנים.

⊙ ועין עוד מעניין רחמנות דסטרא אחרא, ומה שעל ידי זה מביאים את האדם לטרחות וטרדות גדולות בשביל פרנסה ומאומה לא ישא בעמלו [ממון ופרנסה, אות כ"ח].

(אוצר היראה - רחמנות, א')

סיפור

⊙ מעשה ממטר, מעניין שהי' יתברך יכבוש המלחמה רק עם הפשוטים, אומרי תהלים בפשיטות וכו', ולא עם ההולכים בחכמות.

⊙ סיפר רבינו ז"ל משל, ממלך שהלך לצוד חיות; ונסע לבוש כאיש פשוט, כדי שיהיה נקל להצחוק. ובאמצע, פתאום, ירד מטר גדול ממש מבול מים, וכל השרי מלוכה נתפזרו אחד לאחד וכו'. והמלך היה בסכנה גדולה, וחיפש עד שמצא בית כפרי אחד.

⊙ והיה שם איש כפרי, ולקח את המלך והלבישו, ונתן לו

עצות

כעס מזיק לפרנסה, כנזכר לעיל. ועל-ידי-זה הוא רחוק מאמת, ועל-ידי-זה אינו יכול להתפלל. גם אינו יכול לגמר ולהוציא מכח אל הפעל מה שצריך.

כשמתגבר ומשבר הכעס, על-ידי-זה נעשה ונמשך בחינת רוחו של משיח, ונחשב כאלו על-ידו נתהוה ונברא כל העולם ומלואו, וזוכה לפרנסה ולהתפלל לה' לבדו בלי פניות

בשביל בני-אדם, חס ושלום, וזוכה להוציא מכח אל הפעל כל המצוות וכל הדברים שבקדושה שצריך לעשות.

על-ידי קדושת ארץ-ישראל זוכין לשבר בשלמות הכעס והעצבות והעצלות. על-כן צריכין לבקש מאד מהשם יתברך שיזכה לבוא לארץ-ישראל מהרה, כי על-ידי קדושת ארץ-ישראל זוכין לבחינת אריכת אפים, דהינו שיאריך אפו על כל מה שעובר עליו, ולא יכעס ולא יקפיד על שום אדם, אפילו אם עשה כנגדו מה שעשה.

(לקוטי עצות - כעס, י"ב)

תפילה

ועזרנו וזכנו וחננו וזכנו להמתיק ולשכך חרון אפך מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל. ותעזרנו ברחמך וחסדיך הרבים, שזוכה לשבר מהרה מידת הכעס מאתנו, ואל יחר אפנו על שום דבר שבעולם, רק נזכה לשבר ולבטל ולהמתיק כל מיני חרון אף מעלינו ומעל כל ישראל, ואל יעשן אפך בנו, רק נזכה לברר ולהמתיק ולזכך העשן של החרון אף, עד שיהיה נעשה ממנו רוח נחא, רוח אווירי, רוח דקדושה.

ועל-ידי-זה יהיה נמשך רוחו של משיח עלינו, ותביא לנו את משיח צדקנו, וימהר ויחיש לגאולנו גאולת עולם.

ועל-ידי-זה יהיה נמשך עלינו חיות גדול דקדושה, רוח חיים דלעלא ורוח חיים דלתתא. ותפתח את ידך ותשביענו ברצונך, ותחיינו ברחמך, ותתן לנו פרנסתנו ברווח, קודם שנצטרך להם, כי עיינו אליך ישברו, לך לבד עיינו תלויות, חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עיינו, ויקוים בנו מקרא שכתוב, **פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון...**

(לקוטי תפילות א', ס"ה)

מכתב

שמגן ומציל מכל החיצים דסטרא אחרא של המינות ואמונות כוזביות כשריון הפורח ושט בתוך מימי הדעת האמת האמתית של הצדיק האמת.

וחידד את אוזניו לשמוע נפלאות נוראות השיר והניגון של הצדיק האמת, שעל ידו הוא רופא את הבת מלכה - היינו כלליות נפשות ישראל - ומגין ומציל מכל החיצים של המינות וכי' ומגלה לכל אחד דעת גדול ונפלא בגדולת הבורא יתברך, שיש לו כנפיים חזקים לפרוח ולשוט בתוך מימי הדעת האמת וחידד את אוזניו לשמוע...

נועם אהבתך תקוע בלבי כי ידעתי אשר מושרש בפנימיות לבבך נקודת אמונה אמתית בה' ובתורתו ובהצדיק בחיר הצדיקים האמתיים, מקור החכמה והאמונה.

כי ידעתי פנימיות לבבך ולבבי יודעים ומרגישים קצת נקודת האמונה הקדושה והישרה אשר זכינו להתקרב לאור האורות בחיר מבחירי צדיקייא מקור החכמה המלובשת ומעוטפת באמונה אמתית דאמתית.

עצמי ובשרי, צריך כל אדם לרחם מאד על בשר הגוף, לראות לזכוכו, כדי שיוכל להראות לו מכל ההארות וההשגות שהנשמה משגת, כי הנשמה של כל אדם היא רואה ומשגת תמיד דברים עליונים מאד; אבל הגוף אינו

יודע מהם. על כן צריך כל אדם לרחם מאד על בשר הגוף, לראות לזכך הגוף, עד שתוכל הנשמה להודיע לו מכל מה שהיא רואה ומשגת תמיד.

צריך כל אדם לרחם מאד על בשר הגוף להראות לו מכל הארה ומכל השגה שהנשמה משגת, שהגוף גם כן ידע מזאת ההשגה, בבחינת **ומבשרך לא תתעלם** - מבשרך דייקא - שלא תעלים עיניך מלרחם על בשרך, היינו בשר הגוף, כי צריכים לרחם מאד על הגוף, לראות לזכוכו כדי שיוכל להודיע לו מכל ההארות וההשגות שהנשמה משגת כי הנשמה של כל אדם היא רואה ומשגת תמיד דברים עליונים מאד, אבל הגוף אינו יודע מהם כי כשיש לגוף עזות מבחינת **והכלבים עזי נפש**, שהוא עז וחזק בהתאוות, אין הנשמה יכולה לסמוך עצמה ולהתקרב להגוף, להודיע לו מההשגות שלה.

(מספר א"י הנחל ב' - מכתב ר"ד)

ארץ ישראל

כל העולם ניזון משפע של **ארץ-ישראל**, וארץ-ישראל בעצמה מקבלת השפע מן **האמת**, שהוא מידת **יעקב**, בחינת **תפארת**, כלליות **הגוונים**, בחינת **תפלין** שנקראים **חיים**, כמו שאמרו רבותינו ז"ל.

ועל-כן נקראת ארץ החיים, ועל-כן כתיב בה: **תמיד עיני ה' אלקיך בה**, כי **דבר שקרים לא יכון לנגד עיני**. אך ארץ-ישראל שהוא מידת אמת, על-כן תמיד עיני ה' בה, ומחמת שעיקר העשירות בא מאמת, על-כן כתיב בה: **אשר לא במסכנות תאכל בה לחם**, וגם היא בבחינת שבירת תאוות אכילה (עין פנים).

וכשפוגמין באמת, בכלליות הגוונים, על-ידי-זה באים לעניות ולהצטרך לבריות, שהוא בחינת **בושה**, שהוא גם-כן כלליות הגוונים, בבחינת **כיון שנצרך אדם לבריות, משתנה פניו לכמה גוונים**.

[אמר המעתיק: מזה תבין מה שבעונותינו הרבים עכשו שנפגם בחינת השפע של ארץ-ישראל, על-כן רוב אנשי ארץ-ישראל, עיקר פרנסתם משל אחרים, והם בבחינת **נצרכים לבריות**. השם יתברך ירחם וישיב אותנו לארצנו ותחזור השפע קודש של ארץ-ישראל למקומה, בשלמות] (ליקוטי מוהר"ן א', מ"ז).

(אוצר היראה - ארץ ישראל, א')

שבת שלום

מוקדש לרפואה שלמה של
אביה לאה בת אסתר

